

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Natalia Grajewska-Pałubicka

Protokolant stażysta Kinga Grey

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2016 roku w Bydgoszczy

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego S. D. reprezentowanego przez matkę W. D.

przeciwko A. D.

o podwyższenie renty alimentacyjnej

1. podwyższa od pozwanego A. D. PESEL (...) rentę alimentacyjną na rzecz małoletniego powoda S. D. urodzonego (...) roku w B. z kwoty 475 zł (czteryście siedemdziesiąt pięć złotych) miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt XC 2058/13 do kwoty 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie płatną z góry do dnia 15-go każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda W. D. PESEL (...)
z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 30 listopada 2015 roku;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. odstępuje od obciążenia małoletniego powoda kosztami postępowania poniesionymi przez stronę pozwaną;
4. kosztami sądowymi w całości obciąża Skarb Państwa;
5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2015 roku małoletni powód S. D. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpił do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z pozwem przeciwko A. D. o podwyższenie renty alimentacyjnej z kwoty 475 złotych miesięcznie, zasądzonej od pozwanego na rzecz małoletniego powoda wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt XC 2058/13, do kwoty 1200 złotych miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia pozwu do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty, płatnej do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda W. D..

Uzasadniając swoje żądanie pełnomocnik małoletniego powoda wskazał, że od ostatniej sprawy o rentę alimentacyjną minęły prawie 2 lata, wzrosły koszty utrzymania małoletniego S. D., a także nastąpił wzrost możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Aktualne potrzeby małoletniego nie mają już wyłącznie charakteru socjalno-bytowego, lecz coraz ściślej wiążą się z edukacją (w tym realizacją obowiązku szkolnego, nauką języka angielskiego) oraz realizacją pasji i zainteresowań (w tym treningami i turniejami piłkarskimi). Ponadto ujawnione schorzenia (zaburzenia defekacji) wymagają ponoszenia dodatkowych nakładów na zapewnienie małoletniemu odpowiedniego wyżywienia

oraz ponoszenia stałych kosztów leczenia. Zdaniem strony powodowej miesięczny koszt utrzymania małoletniego S. D. stanowi kwotę co najmniej 2 700 złotych. Z kolei pozwany ma ustabilizowaną sytuację materialną, posiada stałe zatrudnienie. W ramach czynności zawodowych często uczestniczy w zagranicznych szkoleniach. Nie ma na utrzymaniu innych osób. W czasie wolnym pozwany koncentruje aktywność życiową realizując kosztowne pasje – skoki ze spadochronu i nurkowanie (k. 2-9 akt).

W piśmie z dnia 15 lutego 2016 roku A. D. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że od czasu zasądzenia renty alimentacyjnej w 2014 roku inflacja wynosi wartość ujemną, a potrzeby uprawnionego z pewnością nie wzrosły o ponad 250%. Zmniejszyły się również możliwości zarobkowe pozwanego, który w 2014 roku zarabiał 3 064 złotych brutto, a obecnie otrzymuje kwotę 1 750 złotych brutto. Ponadto po opłaceniu alimentów, kosztów mieszkania i zakupu żywienia, pozwany nie ma już żadnych środków pieniężnych i muszę go wspomagać rodzice. Pełnomocnik pozwanego wyjaśnił, że A. D. nurkował tylko raz w Polsce na jeziorze, trzy razy skoczył ze spadochronem i tylko raz był na zagranicznym szkoleniu. Co więcej pozwany czyni osobiste starania o wychowanie syna i zapewnienie jemu opieki np. zakupił synowi rower, rękawice, ubrania, zabawki, tablet, a także zabiera syna do F. P. (k. 51-54 akt).

W głosach końcowych stron na rozprawie sądowej w dniu 14 listopada 2016 roku pełnomocnik małoletniego powoda wniósł o podwyższenie renty alimentacyjnej zgodnie z treścią pozwu, z kolei pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa (e-protokół z dnia 14 listopada 2016 r. min. 01:35:01 i nast.).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni S. D., urodzony (...), pochodzi z małżeństwa W. D. i A. D., które wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt XC 2058/13 zostało rozwiązane przez rozwód z zaniechaniem orzekania o winie.

Wyrokiem powierzono matce wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem stron S. D., ograniczając ojcu władzę rodzicielską do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka, w szczególności wychowania, edukacji i zdrowia.

Sąd określił obowiązek utrzymania i wychowania małoletniego w ten sposób, że zobowiązał pozwanego do płacenia na rzecz małoletniego S. D. alimentów w wysokości 475 złotych miesięcznie, płatnych do dnia 15 – tego każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, zobowiązując matkę małoletniego do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania małoletniego i osobistych starań o wychowanie małoletniego.

Dowód: odpis wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt XC 2058/13

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy w dniu 19 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt II Ns 3639/14 strony dokonały zgodnie podziału majątku wspólnego w ten sposób, że prawo własności nieruchomości położonej w N. oraz prawo własności samochodu osobowego R. (...) przyznano w całości W. D.. Tytułem dopłaty do udziału w majątku wspólnym W. D. zobowiązała się do zapłaty na rzecz A. D. kwoty 32 500 zł w dwóch częściach: pierwsza w wysokości 30 000 złotych w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia oraz druga w wysokości 2500 złotych w terminie 90 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia.

Dowód: protokół ugody z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. akt II Ns 3639/14

W ówczesnym stanie rzeczy małoletni S. D. miał 4 lata i uczęszczał do przedszkola. Matka powoda pracowała w biurze rachunkowym i zarabiała miesięcznie ok 2500 złotych netto. Z kolei A. D. pracował jako serwisant pieców i zarabiał 2143 złotych netto. Koszty utrzymania małoletniego powoda wynosiły: 300 złotych żywienia, odzież 150 złotych,

środki czystości 80-100 złotych, leki 70 złotych, język angielski 20 złotych, zajęcia piłki nożnej 132 złotych. Opłaty związane z mieszkaniem wynosiły łącznie 655 złotych miesięcznie.

Dowód: akta sprawy o sygn. XC 2058/13 k. 60-61

Obecnie małoletni S. D. ma 7,5 lat i jest uczniem 2 klasy szkoły podstawowej. Małoletni ma problemy zdrowotne - gastrologiczne. Przyjmuje leki na stałe, ma dietę wysoko błonnikową. Koszt jego wyżywienia wynosi ok 400 złotych. Leki kosztują ok 80 złotych miesięcznie. Matka małoletniego wynajmuje mieszkanie wraz z partnerem. Wynajem wynosi 2000 złotych miesięcznie. Do tego dochodzą opłaty za prąd w kwocie 150-180 złotych na dwa miesiące. Ponadto przedstawicielka ustawowa jest właścicielem mieszkania w A., które wynajmuje za kwotę 500 złotych. Opłaty ponosi wynajmujący. Małoletni powód uczęszcza dwa razy w tygodniu na treningi piłki nożnej do Stowarzyszenia (...), a także na zajęcia gimnastyczne. Zajęcia gimnastyczne kosztują 30 złotych miesięcznie, a piłka nożna 70 złotych miesięcznie. S. D. jeździ na turnieje, są one dodatkowo płatne. Średnio miesięcznie stanowi to wydatek między 50-150 złotych. W droższych wyjazdach nie uczęszcza, ponieważ matki dziecka nie stać na to. Małoletni chodzi również na zajęcia z języka angielskiego, które kosztują 100 złotych miesięcznie. Łączny miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosi 1200-1300 złotych.

Matka małoletniego W. D. ma 33 lata, jest księgową, pracuje w biurze rachunkowym. Zarabia około 2 000 złotych netto. Ma jeszcze jedno dziecko, które skończyło miesiąc. (...) D. – T. R. ponosi koszty utrzymania dziecka w całości. Zarabia ok 10 000 złotych miesięcznie. Jest właścicielem działki budowlanej, na której buduje dom o powierzchni 120 metrów kwadratowych. Matka małoletniego powoda w 2014 roku zapłaciła pozwanemu kwotę 32 500 złotych z tytułu podziału majątku po rozwodzie. Pozwany wydał te pieniądze na życie, wyposażenie mieszkania, samochód. W/w kwotę matka powoda pożyczyła od partnera. W. D. korzysta z samochodu osobowego marki V. (...), który jest własnością jej partnera. Samochód R. (...) został sprzedany w lutym 2015 roku za kwotę 900 złotych.

Dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda W. D. e-protokół z dnia 14 listopada 2016 roku min. 00:05:02-00:51:31, zeznania pozwanego A. D. e-protokół z dnia 14 listopada 2016 roku min. 00:51:32-01:35:00, zeznania świadka B. M. e-protokół z dnia 10 sierpnia 2016 roku min. 00:04:47-00:23:35; zeznania świadka T. R. e-protokół z dnia 10 sierpnia 2016 roku min. 00:23:36-01:08:12, umowa sprzedaży samochodu k. 213; umowa o przeprowadzenie kursu językowego k. 21; umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 27; PIT-y za 2013,2014 i 2015 roku k.221-251; zaświadczenie Stowarzyszenia (...) k. 78

Pozwany ma 35 lat i jest serwisantem systemów grzewczych. Posiada wykształcenie średnie. Obecnie zarabia 1360 złotych netto miesięcznie. Wynagrodzenie zostało obniżone wszystkim pracownikom firmy w lipcu 2015 roku. Pozwany pracuje 5 dni w tygodniu po 8 godzin dziennie. Ma kurs na wózki widłowe i przewóz rzeczy oraz prawo jazdy kategorii A, B, C i E. Posiada samochód marki O. (...) z 2009 roku, który został kupiony w 2015 roku za kwotę 42 000 złotych, z tego 10 000 złotych zapłacił pozwany, resztę pokryli jego rodzice. Pozwany posiada również auto służbowe, którym jeździ do klientów. A. D. regularnie płaci alimenty na rzecz S. D. w kwocie 475 złotych miesięcznie. Małoletni ma regularny kontakt z ojcem, zgodnie z treścią wyroku rozwodowego. Dziecko było u ojca przez miesiąc na wakacjach. Byli w górach i nad morzem. W ubiegłym roku pozwany kupił synowi rower i tablet. Obecnie kupuje zabawki i ubrania, ale dziecko nie przynosi tych rzeczy do domu matki. Pozwany ani razu nie dołożył się do wyprawki szkolnej syna. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda już w październiku 2015 roku sygnalizowała pozwanemu, że koszty syna wzrastają i potrzebuje więcej pieniędzy. Zaproponowała pozwanemu kwotę 700 złotych miesięcznie, na co A. D. nie wyraził zgody. Pozwany wynajmuje dwupokojowe mieszkanie. Wynajem wynosi 1100 złotych. Dodatkowo opłaca co dwa miesiące gaz w kwocie 250 złotych. Pozwany nie choruje, nie przyjmuje leków na stałe. Oprócz małoletniego S. D. nie ma nikogo na utrzymaniu. Korzysta z pomocy finansowej rodziców. Pozwany w maju 2015 roku zrobił kurs na skoki spadochronowe, który kosztował 1 000 złotych. Ponadto w czerwcu 2015 roku nurkował, co stanowiło koszt 150 złotych. Ponadto w 2016 roku spłacał pożyczkę w miesięcznej racie ok 500 złotych.

Dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda W. D. e-protokół z dnia 14 listopada 2016 roku min. 00:05:02-00:51:31, zeznania pozwanego A. D. e-protokół z dnia 14 listopada 2016 roku min. 00:51:32-01:35:00,

zeznania świadka T. T. e-protokół z dnia 4 maja 2016 roku min. 00:06:46-00:22:09, zeznania świadka E. S. e-protokół z dnia 4 maja 2016 roku min. 00:22:10-01:00:19, decyzja Starosty (...) k. 204; zaświadczenie o zarobkach k. 58,59; PIT-y za 2013, 2014 roku k. 60-63, 135-138; umowa najmu k. 64-65, pismo W. D. z dnia 6 października 2015 roku k. 139

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej cytowane dowody, w szczególności na podstawie zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda W. D., pozwanego A. D., zeznań świadków: T. T., E. S., B. M., T. R., a także na podstawie przedłożonych w sprawie dokumentów zarówno urzędowych jak i prywatnych, które nie zostały zakwestionowane przez strony, a które nie budziły wątpliwości Sądu co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, przez co korzystały z domniemań wskazanych w treści art. 244 i 245 k.p.c.

Sąd dał wiarę zasadniczej części zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda W. D., w których odniosła się do warunków rodzinnych i bytowych małoletniego powoda, jego zainteresowań oraz relacji z pozwanym, a także w zakresie zeznań, w których określiła swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz wywiązywanie się z niematerialnej postaci obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego, gdyż zeznania te są jasne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Za zawyżone należało uznać wskazane przez matkę koszty utrzymania małoletniego powoda, ponieważ zdaniem Sądu kwota 2500-2700 złotych nie przystaje do jego potrzeb oraz sytuacji finansowej rodziców. Za zawyżone Sąd uznał zwłaszcza koszty dotyczące wyżywienia i ubrania. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę wiek, stan zdrowia małoletniego oraz fakt, że trenuje on piłkę nożną, koszty utrzymania małoletniego powoda powinny zmieścić się w kwocie 1200-1300 złotych, która jest wystarczająca i adekwatna do potrzeb małoletniego powoda oraz pozostaje w zgodności z aktualnymi cenami towarów i usług.

W zasadniczej części jako wiarygodne Sąd uznał zeznania pozwanego A. D. złożone na okoliczność jego sytuacji rodzinnej, bytowej, miejsca zamieszkania, a także kosztów wynikających z utrzymaniem mieszkania, ponieważ zeznania te są wewnętrznie spójne i logiczne. Wątpliwości Sądu budzą jednak te twierdzenia pozwanego, jakoby jego kolega przelał na jego konto kwotę 30 000 złotych, za którą pozwany kupił towar za niższą cenę, a następnie różnicę zwrócił z powrotem znajomemu. Pozwany bowiem w żaden sposób nie udowodnił tych okoliczności, oprócz przedłożenia kartek papieru z informacją o przyjęciu różnych kwot pieniędzy przez nieznaną osobę, które nie stanowią dla Sądu żadnej wartości dowodowej.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków T. T. i E. S. złożonym na okoliczność zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanego oraz jego aktualnej sytuacji życiowej. Świadek T. T. był ogólnie zorientowany w sytuacji rodzinnej pozwanego, lecz nie znał dokładnych szczegółów. Zeznał, że pozwany zarabia obecnie 1360 złotych netto miesięcznie, ponieważ od lipca 2015 roku wszyscy pracownicy firmy uzyskują niższe wynagrodzenie. Z kolei świadek E. S. jest kuzynką pozwanego i zeznała na okoliczność sytuacji rodzinnej pozwanego, pomocy finansowej rodziców udzielanej pozwanemu, a także jego aktywności sportowych: nurkowania oraz skoków spadochronowych. Zeznania w/w świadków są jasne, logiczne i pozostają w zgodności z całokształtem materiału dowodowego.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków B. M. i T. R. na okoliczność zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanego, aktualnej sytuacji życiowej stron, usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda oraz wydatków ponoszonych na dodatkowe zajęcia sportowe dziecka. W tym zakresie zeznania są jasne, logiczne i korespondują z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie.

W ocenie Sądu okoliczności, na które powoływał się małoletni powód, a które zostały udowodnione w niniejszym postępowaniu, stanowiły podstawę do częściowego uwzględnienia powództwa o podwyższenie renty alimentacyjnej należnej od pozwanego A. D. na rzecz małoletniego S. D..

Podstawę prawną żądania podwyższenia alimentów stanowi przepis art. 138 k.r.o. zgodnie z treścią którego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Dlatego też, w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego dotychczas ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania wysokości tych świadczeń. A zatem przesłanką warunkującą odwołanie się do tej podstawy prawnej może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasadzającego alimenty (wyrok SN z 25.05.1999r, I CKN 274/99, niepubl.). Zmiana stosunków może prowadzić m.in. do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Należy również mieć na uwadze to, iż na stronach spoczywa obowiązek wykazania charakteru i zakresu zmiany stosunków, zgodnie z regułą dowodową zawartą w treści art. 6 k.c.

Dokonując weryfikacji obowiązku alimentacyjnego należy również odnieść się do przepisów ogólnych regulujących obowiązki alimentacyjny. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 135 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Natomiast przepis art. 133 § 1 k.r.o. stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczą na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie z ustaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy gdy żyją oddzielnie, co oznacza, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją. Nie dotyczy to jednak potrzeb będących przejawem zbytku.

Przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy, należy mieć na uwadze również to, że obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o. według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa.

W przedmiotowej sprawie rzeczą Sądu stało się więc ustalenie, czy w sprawie nastąpiła taka zmiana okoliczności, która generowałaby konieczność weryfikacji dotychczasowej wysokości świadczenia alimentacyjnego należnego małoletniemu S. D., zasądzonej od pozwanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt XC 2058/13.

Od czasu wydania powyższego orzeczenia do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie minęły 2 lata i 10 miesięcy. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwala stwierdzić, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda niewątpliwie wzrosły i ma to związek nie tylko z upływem czasu, podjęciem edukacji, jego rozwojem psychofizycznym, ale także wynika ze zmiany siły nabywczej pieniądza. Powyższe twierdzenie Sądu pozostaje w zgodności z zasadami doświadczenia życiowego, z których jasno wynika, że wraz z wiekiem zwiększają się potrzeby każdego człowieka, tym bardziej nieustannie rozwijającego się dziecka. W szczególności wzrosły miesięczne koszty wyżywienia, odzieży, czy wydatki związane z realizacją obowiązków szkolnych i rozwijaniem zainteresowań powoda. Mając powyższe na względzie przyjąć trzeba, że miesięczny koszt utrzymania powoda w ciągu prawie 3 lat zwiększył się i obecnie wynosi 1200-1300 złotych miesięcznie.

Zmianie uległa sytuacja matki powoda W. D., która urodziła drugie dziecko. Matka małoletniego powoda nadal pracuje w tym samym zawodzie jako księgowa, a jej miesięcznie wynagrodzenie wynosi ok 2000 złotych netto.

Zmianie uległa także sytuacja pozwanego A. D., który nadal pracuje jako serwisant systemów grzewczych, ale od lata 2015 roku zarabia 1300 złotych netto miesięcznie. Ponadto w 2015 roku kupił z pomocą finansową rodziców samochód marki O. (...).

Konsekwencją ustalenia, że w sprawie nastąpiła zmiana okoliczności zarówno po stronie małoletniego powoda, jak i jego rodziców niezbędnym jest określenie udziału finansowego zaangażowania pozwanego w zwiększonych kosztach utrzymania syna.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że małoletni powód z uwagi na swój wiek nie jest w stanie bez pomocy rodziców zaspokoić swoich podstawowych potrzeb. Nadto nie posiada majątku, z którego dochody mogłyby być przeznaczone na jego utrzymanie i wychowanie. Tymczasem miesięczny koszt jego utrzymania wynosi około 1200-1300 złotych. Koszt ten należy uznać za usprawiedliwiony potrzebami powoda i pozostaje adekwatny do sytuacji materialnej jego rodziców. Skoro małoletni nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, koszt ten ponoszą oboje rodzice w części odpowiadającej ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Matka powoda stale pracuje osiągając wynagrodzenie w kwocie około 2000 złotych miesięcznie. W październiku 2016 roku urodziła drugie dziecko, które pozostaje na utrzymaniu jej partnera. W. D. korzysta również z pomocy finansowej rodziców i rodzeństwa. Ponadto należy podkreślić, że matka małoletniego powoda w całości realizuje względem syna niematerialną postać obowiązku alimentacyjnego, który przejawia się w trosce o jego zdrowie, wychowanie, edukację, wspiera dziecko w rozwijaniu zainteresowań. Należy zatem przyjąć, że w pełni realizuje posiadany potencjał zarobkowy.

Pozwany jest serwisantem systemów grzewczych, posiada wykształcenie średnie. Obecnie zarabia 1360 złotych netto miesięcznie, po obniżkach które miały miejsce w lipcu 2015 roku. Pozwany pracuje 5 dni w tygodniu po 8 godzin dziennie. Ma kurs na wózki widłowe i przewóz rzeczy oraz prawo jazdy kategorii A, B, C i E. Ponadto do jesieni 2016 roku spłacał pożyczkę na sprzęt AGD w miesięcznej racie ok 500 złotych. Podkreślić jednak trzeba, iż okoliczność ta nie zwalnia pozwanego z obowiązku zaspakajania bieżących potrzeb syna w odpowiednim do jego wieku zakresie. Twierdzenie Sądu w powyższym zakresie znajduje pełne odzwierciedlenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który wskazał, że zadłużenie pozwanego nie może powodować ograniczenia należnych małoletniemu środków utrzymania i wychowania. Osoba bowiem, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego (wyrok SN z dnia 12 listopada 1976 roku, III CRN 236/76, LEX nr 7875). Tym bardziej, że pozwany będąc osobą dorosłą i doświadczoną powinien być świadomy tego, że potrzeby stale rozwijającego się dziecka stale rosną, a nie maleją. Należy podkreślić, że pozwany sam zeznał Sądowi, że jego zdaniem, miesięczne koszty utrzymania syna mogły wzrosnąć przez ostatnie dwa lata. Podał, że chciałby zmienić pracę, ale odchodząc z obecnej nie miałbym uprawnień. Nie chciałby być z kolei kierowcą, bo wie jaka to jest praca.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe pozwanego, rzeczywiście osiągnęte zarobki, możliwości zarobkowe matki małoletniego powoda oraz usprawiedliwione potrzeby należy przyjąć, że pozwany winien płacić alimenty w podwyższonej wysokości z kwoty 475 złotych miesięcznie do kwoty 600 złotych miesięcznie. Zdaniem Sądu, pozwany jest w stanie łożyć rentę alimentacyjną w takiej wysokości, co stanowi połowę aktualnych kosztów utrzymania powoda. Wprawdzie pozwany obecnie zarabia mniej niż w chwili orzekania o rozwodzie, lecz zdaniem Sądu pozwany mógłby nabyć dodatkowe uprawnienia w dziedzinie, w której obecnie pracuje i otworzyć własną działalność gospodarczą. Koszt wyrobienia tych uprawnień mógłby pokryć ze środków pieniężnych, które otrzymał z tytułu podziału majątku. Pieniądze te jednak pozwany wolał przeznaczyć na m.in. nurkowanie, czy też skoki spadochronowe w 2015 roku.

W ocenie Sądu świadczenie alimentacyjne w kwocie 600 złotych miesięcznie nie przewyższa możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz nie spowoduje powstania po jego stronie stanu niedostatku. Obowiązek alimentacyjny w podwyższonej wysokości ustalono od dnia 30 listopada 2015 roku tj. od dnia złożenia pozwu. Sąd uznał, że już w tej dacie istniały zwiększone potrzeby małoletniego, które wymagały większego zaangażowania ojca w procesie jego utrzymania.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 133, 135, 138 k.r.o. orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie żądanie małoletniego powoda należało oddalić jako zbyt wygórowane w stosunku do aktualnych potrzeb małoletniego oraz możliwości zarobkowych pozwanego (punkt 2 sentencji wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. (punkt 3 sentencji wyroku).

Z kolei podstawę dla rozstrzygnięcia o kosztach sądowych w punkcie 4 formuły sentencji wyroku stanowił art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wobec czego kosztami sądowymi, od których zwolniony był powód, Sąd obciążył Skarb Państwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. nadano wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 5 sentencji wyroku).

SSR Natalia Grajewska-Palubicka